

ex Christi verbis diuitias agnoscamus, quas preces comparant iis, qui omnem etatem in ipsis ponere velint. Dicebat autem, inquit: & parabolam ad illos, ut semper precandū esse demonstraret. Iudex qui-

Luc. 18. *dam erat in quadam ciuitate, qui Deum nō timebat, & hominem non reuerebatur. Vidua autem quædam erat in ciuitate illa, & veniebat ad eum, dicens: Vindica me de aduersario meo. & solebat per multū tempus. Post hæc autem dixit intra se: Etsi Deū non timeo, nec hominem reuereor, tamen quia molesta est mihi hæc vidua, vindicabo illam: ne in nouissimo veniens, sugillet me. Audite, quid iudex iniquitatis dicit. Deus*

Φάσεων τῆς Χριστοῦ μαθεῖν τὸν ἀλλάτον, ὃν αἱ προσευχαὶ Ἰησοῦ εἴχοσιν τοῖς Βλαχομήνοις ἐν αὐτῷς πάντα τὸν βίον χολάγχιν. Ελέγει δὲ, Φησὶν, καὶ πρᾶξεν οὐαὶ τοῖς, πρὸς τὸ στέιν πάντες προσεύχεσθαι. κερτίς τις λῷ ἐν Ἰνι πόλει, τὸν θεὸν μὴ φοβέσθμαί, καὶ αὐθέωπον μὴ συντεπόμενον. κέρεψε δὲ λῷ ἐν τῇ πόλει σκείνη καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λέγουσα, σκοδικούσον με δόπο τῆς αὐλοδίκης με. καὶ σὺν ἡθελεν ἅπιζόνον. μῆτὴ τοῦ Σαβτοῦ εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν θεὸν γέ φοβέσθμαί, καὶ αὐθέωπον γέ συντεπόμενον. Άλλο γέ τὸ πρέχειν μοιηθόπον τὸ κέρεψαν ταύτω, σκοδικήσω αὐτῶ, ίνα μὴ εἰς τέλον ἔρχομένη πτώσω πάγιη με. εἶπεν δὲ ὁ κύριος, αἴκεσσατε, οὐ χειτὸς τῆς ἀδικίας λέγετε. ο

Ait autem Dominus;

δέ